

Probleme consultații Șiruri (tablouri unidimensionale)

Problema 1 - Riffle Shuffle

Enunț

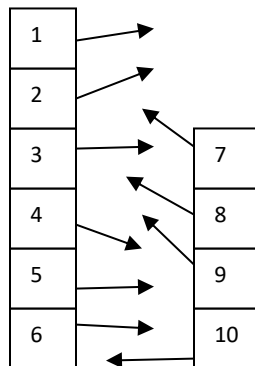
Considerăm un pachet de n cărți, fiecare carte având un număr unic de la 1 la n . Procesul de amestecare a cărților, numit "riffle shuffle", împarte pachetul aleatoriu în două și intercalează cele două "jumătăți" în mod aleatoriu (a se vedea imaginea din stânga). Având 2 ordonări ale cărților, *ordonare_inițială* și *ordonare_finală*, determinați dacă pornind de la *ordonare_inițială* putem ajunge, cu un singur "riffle shuffle", la *ordonare_finală*.

Date de intrare: n (numărul de cărți), *ordonare inițială* (un tablou cu n elemente) și *ordonare finală* (un tablou cu n elemente). Rezultatul este *adevărat* sau *fals*. De exemplu, dacă avem 10 cărți, *ordonare_inițială* este [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10] și *ordonare_finală* este [1, 2, 7, 3, 8, 9, 4, 5, 6, 10], se poate ajunge de la ordonarea inițială la cea finală cu un singur "riffle shuffle" (a se vedea exemplul de mai jos). Pornind de la aceeași *ordonare_inițială*, nu se poate ajunge la *ordonare_finală* = [1, 7, 3, 4, 2, 8, 9, 5, 6, 10].

Pachetul inițial:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

Procesul de "riffle shuffle"

Pachetul final posibil:

1
2
7
3
8
9
4
5
6
10

Pachet final imposibil:

1
7
3
4
2
8
9
5
6
10

Exemple

n	Date de intrare		Rezultat
	ordI	ordF	
10	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]	[1,2,7,3,8,9,4,5,6,10]	True
10	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]	[1,4,5,6, 2,3,7,8,9,10]	True
10	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]	[1,8,2,3,4,5,6,7,9,10]	True
10	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]	[10,9,8,7,6,5,4,3,2,1]	False
10	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]	[1,6,2,8,3,4,5,7,9,10]	False
10	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10]	True*
15	[1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15]	[9,10,1,2, 11,3,5,12,13,4,6,7,14,15,8]	False
15	[3,7,1,8,10,9,15,2,13,14,4,6,11,5,12]	[3, 13,14,7,4,1,8,6,10,11,5,9,12,15,2]	True

Analiză

Rezolvarea problemei se descompune în:

1. Determinarea punctului în care a fost tăiat pachetul (pe baza ordonării finale);
2. Având cele 2 “jumătăți” ale pachetului (una de la început până la punctul de tăiere, iar a doua de la punctul de tăiere până la capăt), verificarea posibilității de a se ajunge la ordonarea finală printr-un singur “riffle shuffle”.

1. Determinarea punctului de tăiere

Știm că dacă tăiem pachetul de cărți la un punct p , vom avea 2 “jumătăți”: prima “jumătate” începe la poziția 1 și se termină la poziția p , iar cea de-a 2-a începe la poziția $p+1$ și se termină la poziția n . Dacă urmărim exemplul, observăm că ultimul element din ordonarea finală este ultimul element dintr-una dintre jumătăți.

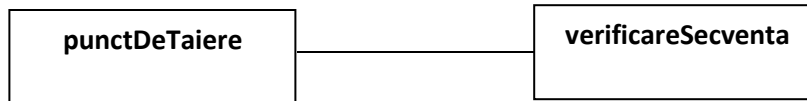
Dacă ultimul element din ordonarea finală nu este egal cu ultimul element din ordonarea inițială, el trebuie să fie ultimul element din prima “jumătate”. Cum numerele de pe cărți sunt unice, putem găsi imediat punctul de tăiere. Dacă ultimul element din ordonarea finală este egal cu ultimul element din ordonarea inițială, ne uităm la penultimul element din ordonarea finală; acesta din urmă trebuie să fie ori ultimul element din prima “jumătate”, ori penultimul element din a 2-a “jumătate” ș.a.m.d.

2. Verificarea secvenței finale

Odată identificat punctul de tăiere, parcurgem în paralel pachetul final și cele 2 “jumătăți”. Parcurgerile se efectuează de la finalul tabloului spre început (doar deoarece astfel se construiește rezultatul amestecării, putându-se efectua, totuși, și în sens invers). La fiecare pas verificăm din care “jumătate” provine elementul curent din ordonarea finală. În fiecare “jumătate” vom avea un element curent, a fiecare pas unul dintre elementele curente din cele 2 “jumătăți” trebuind să fie următorul element din ordonarea finală (în sensul parcurgerii).

Observație: Inclusiv punctul de tăiere se poate determina parcurgând ordonarea finală în sens invers, începând cu prima poziție, nu cu ultima.

Identificarea subalgoritmilor

Specificarea subalgoritmilor

Funcție **punctDeTaiere(n, ordI, ordF)**:

Descriere: caută punctul de tăiere în *ordF*, pornind de la ordinea inițială *ordI*

Date: $n \in \mathbb{N}^*$, n este numărul de cărți (lungimea tablourilor *ordI* și *ordF*)

ordI – tabloul inițial cu cărți, $\text{ordI} = (\text{ordI}_i \mid i=1\dots n, \text{ordI}_i \in \{1, \dots, n\})$

ordF - tabloul final cu cărți, $\text{ordF} = (\text{ordF}_i \mid i=1\dots n, \text{ordF}_i \in \{1, \dots, n\})$

Rezultate: returnează poziția de sfârșit pentru prima jumătate (poziția după care *ordI* a fost tăiat; poziția e 1 ... n) sau -1 dacă cele 2 ordonări sunt identice.

Funcție **verificareSecventa(n, ordI, ordF)**:

Descriere: verifică dacă se poate ajunge de la *ordI* la *ordF* cu un singur "riffle shuffle"

Date: $n \in \mathbb{N}^*$, n este numărul de cărți (lungimea tablourilor *ordI* și *ordF*)

ordI – tabloul inițial cu cărți, $\text{ordI} = (\text{ordI}_i \mid i=1\dots n, \text{ordI}_i \in \{1, \dots, n\})$

ordF - tabloul final cu cărți, $\text{ordF} = (\text{ordF}_i \mid i=1\dots n, \text{ordF}_i \in \{1, \dots, n\})$

Rezultate: returnează *true* dacă se poate ajunge din *ordI* la *ordF* cu un singur riffle shuffle, *false* altfel

Proiectare

Observație: La toate problemele din acest document indexarea tablourilor începe de la:

- 1 la Pseudocod și Pascal
- 0 la C++

funcție **punctDeTaiere(n, ordI, ordF)**:

```
pozitieOrdI = n           {pornim de la ultima pozitie a tablourilor}
pozitieOrdF = n           {OBS: parcuregerea poate fi efectuata cu un singur
indice curent, intrucat pozitieOrdI si pozitieOrdF coincid, la fiecare pas}
cat-timp pozitieOrdF > 0 și ordI[pozitieOrdI] = ordF[pozitieOrdF] execută {cât timp
elementul curent din ordonarea finală provine din cea de-a doua "jumătate", avansăm (în
sens invers) în cele două ordonări}
    pozitieOrdI ← pozitieOrdI - 1
    pozitieOrdF ← pozitieOrdF - 1
sf-cat-timp
dacă pozitieOrdF = 0 atunci {cele 2 tablouri sunt identice, returnăm -1}
```

```
punctDeTaiere ← -1
altfel {cautam pozitia elementului cu care se incheie prima jumătate in ordI}
    ultimElemJumatate1 ← ordF[pozitieOrdF]
    pozitieUltimElem ← 1
    cat-timp ordI[pozitieUltimElem] != ultimElemJumatate1 execută
        pozitieUltimElem ← pozitieUltimElem + 1
    sf-cat-timp
    punctDeTaiere ← pozitieUltimElem
sf_dacă
sf_functie

functie verificareSecventa(n, ordI, ordF):
    taietura ← punctDeTaiere(n, ordI, ordF)
    dacă taietura = -1 atunci
        verificareSecventa ← true {pachetul final este identic cu cel initial*}
    altfel
        {parcurgem cele 2 "jumătate" și ordonarea finală in sens invers, începând cu
        ultima pozitie}
        pozJ1 ← taietura      {prima "jumătate" începe cu pozitia 1 și se încheie cu
        pozitia taietura}
        pozJ2 ← n            {a 2-a "jumătate" începe cu pozitia taietura+1 și se
        încheie cu pozitia n}
        pozOrdF ← n
        cat-timp pozOrdF > 0 executa
            dacă pozJ1 > 0 și ordF[pozOrdF] = ordI[pozJ1] atunci {verificăm dacă
            elementul curent din ordonarea finală este egal cu elementul curent din prima "jumătate"}
                pozOrdF ← pozOrdF - 1
                pozJ1 ← pozJ1 - 1
            altfel
                dacă pozJ2 > taietura și ordF[pozOrdF] = ordI[pozJ2] atunci
                {verificăm dacă elementul curent din ordonarea finală este egal cu
                elementul curent din a doua "jumătate"}
                    pozOrdF ← pozOrdF - 1
                    pozJ2 ← pozJ2 - 1
                altfel
                    verificareSecventa ← false {elementul curent din ordF nu
                    se potrivește cu elementul curent din niciuna dintre "jumătate"; decuem că pachetul final
                    nu poate fi obținut din cel initial printr-un riffle-shuffle}
                    sf_dacă
                    sf_dacă
                    sf-cat-timp
                    verificareSecventa ← true
            sf_dacă
sf_functie
```

Cod sursă C++

```
int punctDeTaiere(int n, int ordI[], int ordF[])
{
    int pozitieOrdF = n - 1;
```

```
int pozitieOrdI = n - 1;

while (pozitieOrdF >= 0 && ordI[pozitieOrdI] == ordF[pozitieOrdF])
{
    pozitieOrdF--;
    pozitieOrdI--;
}

if (pozitieOrdF == -1)
{
    //cele 2 tablouri sunt identice, returnam -1
    return -1;
}
else
{
    int ultimElemJumatate1 = ordF[pozitieOrdF];
    int pozitieUltimElem = 0;
    while (ordI[pozitieUltimElem] != ultimElemJumatate1)
    {
        pozitieUltimElem++;
    }
    return pozitieUltimElem;
}
}

bool verificareSecventa(int n, int ordI[], int ordF[])
{
    int taietura = punctDeTaiere(n, ordI, ordF);

    if (taietura == -1)
    {
        //cele 2 tablouri sunt identice
        return true;
    }
    else
    {
        int pozJumatate1 = taietura;
        int pozJumatate2 = n-1;
        int pozOrdF = n-1;

        while (pozOrdF >= 0)
        {
            if (pozJumatate1 >= 0 && ordF[pozOrdF] == ordI[pozJumatate1])
            {
                pozOrdF--;
                pozJumatate1--;
            }
            else if (pozJumatate2 > taietura && ordF[pozOrdF] ==
                    ordI[pozJumatate2]) {
                pozOrdF--;
                pozJumatate2--;
            }
            else
            {
                return false;
            }
        }
    }
}
```

```
        return true;
    }
}
```

Cod sursă Pascal

```
program Problema1;

type
    myArray = array[1..100] of integer;

function punctDeTaiere(n:integer; ordI: myArray; ordF: myArray): integer;
var
    pozOrdI: integer;
    pozOrdF: integer;
    result: integer;
    pozUltimElem: integer;
    ultimElemJumatate1: integer;
begin
    pozOrdI := n;
    pozOrdF := n;
    while ((pozOrdF > 0) and (ordI[pozOrdI] = ordF[pozOrdF])) do
    begin
        pozOrdF := pozOrdF - 1;
        pozOrdI := pozOrdI - 1;
    end;
    if pozOrdF = 0 then
        result := -1
    else
    begin
        ultimElemJumatate1 := ordF[pozOrdF];
        pozUltimElem := 1;
        while ordI[pozUltimElem] <> ultimElemJumatate1 do
        begin
            pozUltimElem := pozUltimElem + 1;
        end;
        result := pozUltimElem;
    end;
    punctDeTaiere:= result;
end;

function verificareSecventa(n: integer; ordI: myArray; ordF: myArray): boolean;
var
    result: boolean;
    taietura: integer;
    pozJumatate1: integer;
    pozJumatate2: integer;
    pozOrdF: integer;
    continua: boolean;
begin
    taietura := punctDeTaiere(n, ordI, ordF);
    if taietura = -1 then
        result := true
    else
    begin
        pozJumatate1 := taietura;
        pozJumatate2 := n;
```

```
pozOrdF := n;
continua := true;
while ((continua = true) and (pozOrdF > 0)) do
begin
  if ((pozJumatate1 > 0) and (ordI[pozJumatate1] = ordF[pozOrdF])) then
  begin
    pozJumatate1 := pozJumatate1 - 1;
    pozOrdF := pozOrdF - 1;
  end
  else if ((pozJumatate2 > taietura) and (ordI[pozJumatate2] = ordF[pozOrdF])) then
  begin
    pozJumatate2 := pozJumatate2 - 1;
    pozOrdF := pozOrdF - 1;
  end
  else
    continua := false;
  end;
  result := continua;
end;
verificareSecventa := result;
end;
```

Problema 2 - Găsește duplicatul

Enunț

Se dă un tablou cu $n+1$ elemente, în care fiecare element este un număr întreg din intervalul $[1, n]$. Prin urmare, există cel puțin un element care se repetă. Este posibil ca toate elementele să fie egale. Să se găsească unul dintre elementele care se repetă.

Exemple

Date de intrare		Rezultat
Tablou	n	
[1,2,3,4,5,6,2]	7	2
[1,1,1,1,1,1,1]	7	1
[1,2,3,1,2,3,1,2,3,1,2,3]	12	1 sau 2 sau 3
[6,1, 5, 2, 3, 2, 4, 7]	8	2
[1, 1, 1, 1, 7, 7, 7, 7]	8	1 sau 7

Analiză

Varianta 1

- Se utilizează 2 cicluri repetitive (*for*) imbricate, comparându-se elementele două câte două

Complexitate de spațiu extra (ignorând tabloul de intrare): $\Theta(1)$

Complexitate de timp: $O(n^2)$

($\Theta(n^2)$ în caz defavorabil, când ultimele 2 elemente sunt egale, iar restul unice, caz în care se execută ambele cicluri *for* complet, dar execuția se poate opri și mai repede, având, în caz favorabil complexitate $\Theta(1)$)

Pseudocod

```

functie duplicat1(elemente, lungime):
    i ← 1
    cont ← true
    cat-timp i ≤ lungime-1 si cont executa
        j ← i+1
        cat-timp j ≤ lungime si cont executa
            daca elemente[i] = elemente[j] atunci
                duplicat1 ← t[i]
    
```



```
                cont ← false
                altfel
                    j ← j+1
                sf-daca
                sf-cat-timp
                    i ← i+1
            sf-cat-timp
sf_functie
```

Cod sursă C++

```
int duplicat1(int elemente[], int lungime)
{
    for (int i = 0; i < lungime; i++)
    {
        for (int j = i + 1; j < lungime; j++)
        {
            if (elemente[i] == elemente[j])
            {
                return elemente[i];
            }
        }
    }
}
```

Cod sursă Pascal

type

T = array[1..100] of integer;

function duplicat1(tablou: T; n: integer):integer;

var

i, j, result: integer;

cont: Boolean;

begin

i := 1;

cont := True;

result := 0;

while (i < n) and cont do

begin

j := i + 1;

while (j <= n) and cont do

begin

if (tablou[i] = tablou[j]) then

begin

result := tablou[i];

cont := False;

end;

```
        j := j + 1;
    end;
    i := i + 1;
end;
duplicat1 := result;
end;
```

Varianta 2

- Se folosește un tablou auxiliar de n elemente booleene (având valoarea *true* sau *false*)
- Inițial, toate elementele din tabloul auxiliar au valoarea *false*.
- Se parcurge tabloul cu numere întregi și, pentru fiecare număr e , se setează valoarea de pe poziția e din tabloul auxiliar la *true*, dacă valoarea curentă este *false*. Dacă valoarea este deja *true*, se returnează e , e fiind un element duplicat.

Complexitate de spațiu extra: $\Theta(n)$

Complexitate de timp: $O(n)$

Pseudocod

```
functie duplicat2(elemente, lungime):
    pentru i = 1, lungime executa
        aux[i] = false
    sf-pentru
    cont ← true
    i ← 1
    cat-timp (i ≤ lungime) si cont executa
        elem ← elemente[i]
        daca aux[elem] = true atunci
            duplicat2 ← elem
            cont ← false
        altfel
            aux[elem] ← true
            i ← i + 1
    sf-daca
sf-cat-timp
sf_functie
```

Cod sursă C++

```
int duplicat2(int elemente[], int lungime)
{
    //sunt n+1 elemente din intervalul 1..n; folosim un vector auxiliar de n+1 elemente,
    nu utilizam pozitia 0
    bool* auxiliar = new bool[lungime];
```

```
for (int i = 0; i < lungime; i++)
{
    auxiliar[i] = false;
}
for (int i = 0; i < lungime; i++)
{
    int elem = elemente[i];
    if (auxiliar[elem] == true)
    {
        delete[] auxiliar;
        return elem;
    }
    else
    {
        auxiliar[elem] = true;
    }
}
}
```

Cod sursă Pascal

```
type
T = array[1..100] of integer;
TBool = array[1..100] of Boolean;

function duplicat2(tablou: T; n: integer): integer;
var
    i, elem, result: integer;
    aux: TBool;
    cont : Boolean;
begin
    for i:= 1 to n do
        aux[i] := False;
    cont := True;
    i := 1;
    while (i <= n) and cont do
    begin
        elem := tablou[i];
        if (aux[elem] = true) then
        begin
            cont := False;
            result := elem;
        end
        else
            aux[elem] := True;
            i := i + 1;
        end;
    duplicat2 := result;
end;
```

Varianta 3

Se folosește o metodă similară cu căutarea binară:

- vectorul de elemente nu se împarte (ca în cazul căutării binare), ci se încearcă reducerea intervalului în care se găsește un element duplicat;
- elementele sunt din intervalul $[1\dots n]$; dacă se împarte intervalul în 2 subintervale, (cel puțin) unul dintre acestea ar trebui să conțină mai multe elemente decât lungimea lui, întrucât cele 2 subintervale au împreună lungimea n , dar vectorul conține $n+1$ elemente; un element care se repetă este, sigur, în subintervalul respectiv, putându-se continua căutarea în acel subinterval.

Complexitate de spațiu extra: $\Theta(1)$

Complexitate de timp: $\Theta(n \cdot \log_2 n)$

Pseudocod

```
functie duplicat3(elemente, lungime):
    inceput ← 1
    sfarsit ← lungime
    cat-timp inceput < sfarsit executa
        mijloc ← [(inceput + sfarsit) / 2]
        count ← 0
        pentru i ← 1, n executa
            daca elemente[i] >= inceput si elemente[i] <= mijloc atunci
                count ← count + 1
            sf-daca
        sf-pentru
        lungimeInterval ← mijloc - inceput + 1
        daca lungimeInterval < count
            sfarsit ← mijloc
        altfel
            inceput ← mijloc + 1
        sf-daca
    sf-cat-timp
    duplicat3 ← inceput
sf_functie
```

Cod sursă C++

```
int duplicat3(int elemente[], int lungime)
{
    int inceput = 0;
    int sfarsit = lungime - 1;

    while (inceput < sfarsit)
    {
        int mijloc = (inceput + sfarsit) / 2;
        int count = 0;
```

```
for (int i = 0; i < lungime; i++)
{
    if (elemente[i] >= inceput && elemente[i] <= mijloc)
    {
        count++;
    }
}
int lungimeInterval = mijloc - inceput + 1;
if (lungimeInterval < count)
{
    sfarsit = mijloc;
}
else
{
    inceput = mijloc + 1;
}
}
return inceput;
}
```

Cod sursă Pascal

```
type
T = array[1..100] of integer;
function duplicat3(tablou: T; n: integer): integer;
var
    inceput, sfarsit, mijloc, result, count, lungimeInterval, i: integer;
begin
    inceput := 1;
    sfarsit := n;
    while (inceput < sfarsit) do
    begin
        mijloc := (inceput + sfarsit) div 2;
        count := 0;
        //numaram cate elemente sunt in intervalul [inceput, mijloc]
        for i := 1 to n do
        begin
            if (tablou[i] >= inceput) and (tablou[i] <= mijloc) then
                count := count + 1;
        end;
        lungimeInterval := mijloc - inceput + 1;
        if (lungimeInterval < count) then
            sfarsit := mijloc
        else
            inceput := mijloc + 1;
        end;
        duplicat3 := inceput;
    end;
end;
```

Întrebări grilă

Întrebarea 1a.

Considerați subalgoritm următor:

```
subalgoritm ceFace(tablou, n):  
    pentru i=1,10 executa  
        pentru j=1,n-1 executa  
            daca (tablou[j]>tablou[j+1]) atunci  
                tmp ← tablou[j]  
                tablou[j] ← tablou[j+1]  
                tablou[j+1] ← tmp  
            sf-daca  
        sf-pentru  
    sf-pentru  
sf-subalgoritm
```

Care dintre următoarele afirmații despre subalgoritm `ceFace` sunt adevărate, presupunând că, la apel, primește un tablou și lungimea lui?

- a. Subalgoritm `ceFace` sortează un tablou indiferent de lungimea tabloului.
- b. Subalgoritm `ceFace` sortează un tablou dacă are lungimea 10.
- c. Subalgoritm `ceFace` sortează un tablou dacă are lungimea mai mică decât 10.
- d. Subalgoritm `ceFace` sortează un tablou dacă are lungimea mai mare decât 10.

Întrebarea 1b.

Considerați același subalgoritm `ceFace` (de la întrebarea 1a). Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate, indiferent de lungimea tabloului?

- a) Pe ultima poziție va fi cel mai mare element din tablou.
- b) Pe ultima poziție va fi cel mai mic element din tablou.
- c) Pe prima poziție va fi cel mai mic element din tablou.
- d) Pe prima poziție va fi cel mai mare element din tablou.

Răspunsuri:

1a. - b, c

1b. - a

Întrebarea 2.

Considerați problema verificării existenței unui element întreg e într-un *tablou* de întregi cu lungimea n . Care dintre următorii subalgoritmi reprezintă rezolvări corecte pentru această problemă?

a. Subalgoritm a1

```
subalgoritm a1(tablou, n, e):  
    g ← false  
    i ← 1  
    cat-timp i ≤ n executa  
        daca tablou[i] = e atunci:  
            g ← true  
        altfel  
            g ← false  
    sf-daca  
    i ← i + 1  
sf-cat-timp  
@returneaza g  
sf-subalgoritm
```

b. Subalgoritm a2

```
subalgoritm a2(tablou, n, e):  
    g ← false  
    i ← 1  
    cat-timp i ≤ n si g = false executa  
        daca tablou[i] = e atunci:  
            g ← true  
        altfel  
            g ← false  
    sf-daca  
    i ← i + 1  
sf-cat-timp  
@returneaza g  
sf-subalgoritm
```

c. Subalgoritmul a3

```
subalgoritm a3(tablou, n, e):  
    c ← 0  
    pentru i = 1, n executa  
        daca tablou[i] = e atunci:  
            c ← c + 1  
        altfel  
            c ← c - 1  
    sf-daca  
    sf-cat-timp  
    @returneaza -1 * n ≠ c  
sf-subalgoritm
```

d. Subalgoritmul a4

```
subalgoritm a4(tablou, n, e):  
    g ← false  
    i ← 1  
    cat-timp i ≤ n executa  
        daca tablou[i] < e + 1 si tablou[i] % e = 0 atunci:  
            g ← true  
        sf-daca  
        i ← i + 1  
    sf-cat-timp  
    @returneaza g  
sf-subalgoritm
```

Răspunsuri: b, c

Întrebarea 3a.

Considerați subalgoritmul următor:

```
subalgoritm g(tablou, n, p):  
    daca tablou[p] == tablou[n] atunci  
        @returneaza true  
    altfel  
        daca p = n + 1 atunci  
            @returneaza false  
        altfel  
            @returneaza g(tablou, n, p+2)  
    sf-daca  
sf-daca  
sf-subalgoritm
```

Pentru care dintre următoarele date de intrare, algoritmul va returna **true**?

- tablou = [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 5], n = 8, p = 1
- tablou = [1, 2, 3, 4, 4, 6, 7, 7, 5, 5], n = 10, p = 1
- tablou = [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 5], n = 6, p = 1
- tablou = [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7], n = 7, p = 1

Întrebarea 3b.

Considerați același subalgoritm g (de la întrebarea 3a). Care dintre următoarele afirmații sunt adevărate?

- Pentru orice tablou cu elemente distincte, $n =$ lungimea tabloului și $p = 1$, subalgoritmul returnează **false**
- Pentru orice tablou cu elemente distincte și lungime pară, $n =$ lungimea tabloului și $p = 1$, subalgoritmul returnează **false**
- Pentru orice tablou în care ultimul element nu este unic, $n =$ lungimea tabloului și $p = 1$, subalgoritmul returnează **true**
- Dându-se un tablou, $n =$ lungimea tabloului și $p = 1$, subalgoritmul returnează **true** dacă și numai dacă tabloul are un număr impar de elemente, iar ultimul element nu este duplicat

Răspunsuri:

3a. - a, d

3b. - b

Întrebarea 4a.

Considerați subalgoritmul următor:

```
subalgoritm s(tablou, n, p, c):
    daca p = n + 1 atunci
        @returneaza c
    altfel
        daca c > tablou[p] atunci
            @returneaza s(tablou, n, p+1, c)
        sf-daca
        daca c < tablou[p] atunci
            @returneaza s(tablou, n, p+1, tablou[p])
        sf-daca
        @returneaza 0
    sf-daca
sf-subalgoritm
```

Ce va returna subalgoritmul s , dacă îl apelăm cu $tablou = [1, 2, 3, 4, 5, 5]$, $n = 6$, $p = 1$, $c = -1$?

- a. -1
- b. 0
- c. 4
- d. 5

Întrebarea 4b.

Considerați același subalgoritm s (de la întrebarea 4a). De câte ori se execută comparația $c < tablou[p]$ dacă apelăm s cu $tablou = [-1, 7, 3, 9, 2, 11]$, $n = 6$, $p = 2$, $c = -1$?

- a. 0
- b. 1
- c. 3
- d. 5

Răspunsuri:

- 4a. - b
- 4b. - c